

[Miljøministeren]

ensstemmelse med ekspertpanelet, forventes færdigt i juli 1994 og altså i god tid, før de konkrete anlægsarbejder begynder.

Arbejdet med at miljøoptimere forbindelsen er nu så langt fremme, at der er en realistisk mulighed for at bringe den blokerende virkning af selve anlægget ned mod 0,5 pct. Dermed kan nulløsningen opnås med væsentlig mere begrænsede afgravningsmængder end tidligere forudsat. Jeg glæder mig også i den forbindelse over, at det er muligt at sikre, at den sedimentspredning, der bliver i forbindelse med anlægget og med kompensationsafgravningerne, bliver så beskeden, som tilfældet er. Vi regner således med, at de samlede afgravninger på dansk side kun bliver ca. halvdelen af de mængder, som det ville have været nødvendigt at afgrave, hvis det oprindelige projekt skulle udformes som en nulløsning; på svensk side vil afgravningerne være nogenlunde uændret.

Jeg tror, at det var hr. Gade, der under debatten måske lidt retorisk gjorde gældende, at der ikke var noget svar på det spørgsmål, han stillede, nemlig om vi vidste, hvor store mængder der skulle afgraves. Jeg kan til hr. Gade sige, at forudsætter vi, at miljøoptimeringen af selve anlægget bevæger sig ned mod 0,5 pct., skal der graves ca. 4 mio. m³ materiale væk, og det er altså ca. halvdelen af, hvad der ville have været nødvendigt, hvis man skulle have opnået en nulløsning med det oprindelige anlæg.

Når jeg siger cirka, hænger det selvfølgelig sammen med, at vi skal nyttiggøre både de konkrete målinger på modelgrundlaget og de løbende i forhold til selve anlægget, så vi kommer til at grave lige nøjagtig så tæt, det overhovedet er menneskeligt muligt at komme, på de mængder, der er nødvendige for at opfylde nulmålsætningen.

Optimeringen af anlægget gør det altså muligt samtidig at opnå fuld sikkerhed for en nulløsning for Østersøen og begrænsede afgravninger i Øresund. Effekter i Øresund kan ikke undgås, men der vil være tale om begrænsede og midlertidige effekter, og det er godt, for det er to store bysamfund, der bor på hver sin side af Øresund, hvor forbindelsen skal bygges.

Det er regeringens hensigt at lade ekspertpanelet fortsætte, så det også kan bidrage til det arbejde med et kontrol- og overvågningsprogram, som skal sikre, at de opstillede miljø-

målsætninger fuldt ud opfyldes. Regeringen forventer, at der etableres en fælles dansk-svensk tilsynsorganisation, der forestår programmet.

Under de igangværende drøftelser med den svenske regering har vi tilkendegivet, hvordan vi fra dansk side er indstillet på at leve op til de anbefalinger, som f.eks. den svenske Vattendomstol er kommet med.

Det er regeringens forventning, at Sverige og Danmark kan nå frem til en endelig afklaring af disse spørgsmål inden årets udgang.

Trafikministeren (Helge Mortensen):

Lad mig indledningsvis påpege, at vi er nået til et meget vigtigt tidspunkt i arbejdet med den faste forbindelse over Øresund.

Arbejdet med de danske landanlæg er gået i gang på basis af regeringsbeslutningen den 7. april i år. Den danske høring vedrørende kyst til kyst-forbindelsen er afsluttet. Den svenske miljøprøvnings er ligeledes afsluttet, og endelig foreligger hovedkonklusionerne fra det internationale ekspertpanel. Fra selskaberne har vi modtaget anlægsbudgetterne for såvel kyst til kyst-anlægget som de danske landanlæg.

Der skal nu træffes nogle centrale beslutninger om Øresundsforbindelsens kyst til kyst-anlæg, som Danmark og Sverige skal være fælles om. Det drejer sig dels om de miljømæssige vilkår, der stilles til selve anlægget, dels om anlæggets nærmere udformning.

Disse to forhold er tæt knyttet til hinanden. Det er miljøvilkårene, der sætter rammerne for de anlægstekniske løsninger, og det er gennem optimering af anlægget, at man sikrer en miljømæssigt rigtig løsning under skyldig hensyntagen til, hvad der er teknisk muligt og økonomisk rimeligt.

Jeg skal ikke gentage oplysningerne fra redegørelsen, men i stedet gøre nogle supplerende bemærkninger og søge at besvare de stillede spørgsmål.

Jeg vil starte med anlæggets udformning og vandgennemstrømningen. Selv om miljøministeren præcis har været inde på dette område, finder jeg det alligevel væsentligt her at nævne, at det vil være muligt at etablere en fast forbindelse uden nogen konsekvenser for Østersøens vandmiljø gennem en fortsat optimering af anlægget og med begrænsede kompenserende afgravninger, således at det undgås, at Øre-